

[Ulrich.]

bliver Forholdene undersøgt, og først efter denne Undersøgelse kan vi overhovedet faa nogle positive Oplysninger om, hvorvidt disse Mennesker vil have Jord eller ikke, og om de trænger til Jord eller ikke.

Det ærede Medlem, der talte for de Radikale, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, fremsatte en Udtalelse, som jeg gerne vil udtale mig om, idet det ærede Medlem sagde, at det kunde være lige saa godt at have en almindelig Ekspropriationsbestemmelse som en Ekspropriationsbestemmelse i det enkelte Tilfælde. Nej, det kan det ikke. En almindelig Ekspropriationsbestemmelse vil sige det, jeg sagde før, at man har Truselen med: Hvis du ikke vil afgive din Jord til den og den Pris, saa tager vi den. Men det andet vil sige, at man, naar man har forhandlet med Manden og har givet ham et antageligt Bud paa den Jord, man skal bruge, men ikke kan komme nogen Vegne frem, fordi han lægger sig hindrende i Vejen for en sund Udvikling, gaar til Rigsdagen og faar vedtaget en Lov for det enkelte Tilfælde. Jeg antager, det ærede Medlem kan forstaa, der er en meget betydelig Forskel.

N. P. Andreasen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Sønderup, at vel er Afsætningsforholdene et Kardinalpunkt, som det ærede Medlem sagde, det er jeg fuldstændig enig med ham i, men jeg er ikke enig med ham i, at det er den nuværende Regering og Flertallet her, der grundet paa deres økonomiske Politik i disse Aar har skabt alle Vanskelighederne for Landbruget. En saadan Udtalelse kan jeg ikke forstaa det ærede Medlem kan fremkomme med; naar man ved, hvorledes det er kommet til at ligge med alle vore Afsætningsvilkaar baade til den ene og den anden Side, saa nytter det ikke at sige, at det er Regeringens Politik, der har skabt alle Vanskelighederne.

Naar man derefter spurgte, hvad jeg vilde sætte ind for at raade Bod paa disse Forhold, vil jeg gerne sige, at jeg har den Tro, at nu da Demokratiet har sejret her i Landet, kan man komme ind paa en Politik, som virkelig kan frigøre det arbejdende Landbrug. Det er min bestemte Overbevisning, det er det, jeg venter. De Opgaver, der ligger at løse her, er udtrykt i Husmandsbevægelsens Program den ene Gang efter den anden, og naar jeg taler paa det mindre Landbrugs Vegne, er det selvsagt givet, at i dette Program ligger

Linierne for den Politik, som jeg ogsaa ønsker skal føres.

Efter alle de Betæneligheder, som det ærede Medlem har baade paa det ene og det andet Omraade, maa vi faa den Opfattelse, at han som Ordfører for Partiet Venstre ikke ønsker at være med i en Lovgivning som den, der her er Tale om, at han ikke, saadan som de økonomiske Forhold er kommet til at ligge, ikke mindst for de Brug, som man her omtaler, vil være med til at forbedre dem, selv om det kunde være rimeligt under Hensyn til Forholdene. Jeg beklager meget, at Venstres Stilling er en saadan.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich omtalte endnu en Gang Ekspropriationsbestemmelsen. I sit første Indlæg udtalte det ærede Medlem, at den ikke er i Overensstemmelse med det, Almenvellet kræver. Men naar det ærede Medlem kan være med til at gennemføre Ekspropriationsbestemmelser i de enkelte Tilfælde, spørger jeg: Er dette dog ikke mere grundlovsstridigt end den Bestemmelse, vi vil gennemføre? Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem for, at han her paa de Konservatives Vegne har udtalt, at han vil være med til at gennemføre Ekspropriationsbestemmelser, naar det viser sig umuligt at faa Spørgsmaalet løst paa anden Maade.

Jeg tror ikke, at der, som det ærede Medlem Hr. Ulrich gav Udtryk for, er Jord nok; selv om der er nok til den almindelige Lovgivning, spiller der her saa mange forskellige Forhold ind, at der er store Vanskeligheder.

Elbæk-Jessen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte over for Det rene Folkeparti, at vi ønsker at vifte med Husmandsvenlighed, men naar vi ikke vilde tiltræde Lovforslagets Ekspropriationsbestemmelser, var denne Venlighed ikke meget bevendt. Vi vil ikke tiltræde Ekspropriationsbestemmelsen, men gerne Lovforslaget i øvrigt; det er rigtigt. Vore Bestræbelser for at hjælpe Landbruget i disse vanskelige Aar gaar ud paa at skaffe Landbruget bedre Arbejdsvilkaar, og det gælder alle, mindre saavel som større Landbrug, vi ønsker lige Ret gennemført for alle.

I Anledning af Ministerens Bemærkninger maa jeg sige, at der er andre, nemlig Husmændene selv, der er mere uvildige Dommere end Ministeren. Naar Regeringens og Rigsdagens Foranstaltninger i denne Tid drøftes ude i Landet paa Husmandsmøder, har Ministeren ikke Grund til at prale.